

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ θέρος πλησιάζει· ὅλα τὰ σημεῖα ἤρχισαν νὰ τὸ προαναγγέλλωσιν· ἐφάνησαν μοσχοβολοῦντα τὰ πρῶτα ρόδια, ἐγένοντο αἱ πρῶται ἀπόπειραι πρὸς παράστασιν ἔξω εἰς τὰ θερινὰ θεάτρα· οἱ λαχανοπῶλαι περιφέρουν εἰς τὰς ὁδοὺς πρὸς πώλησιν τὰ πρῶτα τρυφερά κολοκυθάκια, ἡ ἐταιρεία τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Φαλήρου δημοσιεύει τὰς πρῶτας ρεκλάμας ἐπὶ τῆς ρομαντικῆς ἐκείνης καὶ τερπνῆς παραλίας, τοῦ μόνου θερινοῦ καταφυγίου τῶν Ἀθηναίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκχέει δαψιλῶς τὰ δῶρά της ἡ φύσις καὶ ὁ κ. Κοτζῶνης διὰ τοῦ οἰνοπνευματοποιείου του. Σχεδὸν ἀκούονται τὰ πρῶτα κρούσματα τοῦ κοιλιακοῦ τύπου... Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ θέρος, τὸ ἰδιόρρυθμον ἀθηναϊκὸν θέρος, ἤγγικεν.

*

Ἀλλὰ τὸ ἀσφαλέστερον σημεῖον τῆς προσεγγίσεως τοῦ θέρους εἶνε ἡ προετοιμασία τῆς Ἀμφιτρίτης διὰ τὴν προσεχῆ ἀναχώρησιν τοῦ βασιλέως μετὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Τὴν φορὰν ταύτην ὅμως τὸ Γμουῖνδεν καὶ τὸ Βάδεν δὲν θὰ λάβωσι τὴν τύχην ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ξενίσωσι τὸν ἡμέτερον βασιλέα, ὅστις ἀπεφάσισε τέλος πάντων ἐφέτος νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐκπληρῶν ἐν ταύτῃ καθήκον ἀθρόοτητος καὶ ἀνταποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τοὺς δημάρχους τοῦ Κράτους, τοὺς ἐλθόντας κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Διαδόχου.

Γενικὴ πεποίθησις ἐπικρατεῖ ὅτι τὸ ταξείδιον αὐτὸ δὲν σχετίζεται μὲ τὰς ἐπικειμένους δημοτικὰς ἐκλογάς.

*

Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Καποδιστρίου τέλος πάντων ἀπεκαλύφθη εἰς Κέρκυραν ἐν τῷ μέσῳ ραγδαίας βροχῆς καὶ ραγδαιοτέρων προσφωνήσεων. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὅποιν ἐπέπρωτο νὰ ἴδῃ καὶ ν' ἀκούσῃ ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ, ὁ πρῶτος θέσας τὰ θεμέλια τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας καὶ ὁ πρῶτος ἀνεγείρας στρατιωτικὴν σχολήν, ἦτο... ἡ δίκη τῆς Κούτρας!

*

Ἀλλὰ δὲν ἦτο τοῦτο μόνον τὸ δυστύχημα. Ἐπὶ τόσῃ ἰσχύϊ, καθ' ἣν δὲν εἶχεν ἀνδριάντα ὁ Καποδιστριας, ἐθεωρεῖτο ἰλλην, ἔξοχος ἑλλήν μαάλιστα τῶρα σὺν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀπεκαλύφθη ταυτοχρόνως ὅτι ὁ Καποδιστριας ἦτο... αὐστριακός! Κατὰ τηλεγράφημα, πεμφθέν εἰς τὴν «Καθημερινήν», ὁ αὐστριακὸς δῆμος Capo d' Istria τηλεγράφησεν εἰς τὸν δῆμον Κερκυραίων συγγαίρων ἐπὶ τῇ ἰορτῇ καὶ σεμνυνόμενος διὰ τὴν καταγωγὴν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ἀνδρός.

Καὶ ἰδοὺ ὁ Καποδιστριας μεταβλῶν διὰ μιᾶς ἐθνικότητα! Τί λέγει περὶ τούτου ὁ κ. Δουζίνας;

*

Δι' ὅλης τῆς ἐβδομάδος ταύτης τὴν κοινὴν προσοχὴν ἀερόφρησε καὶ πάλιν ἡ Κούτρα. Τὸ κοινὸν συνέρρει καὶ συνπυκνοῦτο μέχρις ἀποπνιγμοῦ ὅπως ἀκούσῃ τὰς καταθέσεις, τὰς ἀπολογίας, τὰς ἀγαρεύσεις, ὅπως ἴδῃ τὸν Πηλῶ καὶ τὸν Λαίαν, ὅπως ἀκολουθήσῃ τὴν ἐκτύλιξιν τῶν ἀσχημιῶν καὶ αἰσθανθῇ τὴν δριμεῖαν ἐκείνην συγκί-

νησιν τῆς αἰσχύνης καὶ τῆς ἀηδίας. Δυστυχῶς, κατὰ τὴν παροιμίαν, τὸ ἔχει ἡ Κούτρα μας νὰ καταιβάξῃ... ἀπ' ἐκεῖνα ποὺ ξεύρετε, διότι πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ ἀτυχὴς αὐτὴ ὑπόθεσις ἀνέτειλεν ἤδη εἰς τὸν ὀρίζοντα ἄλλη ὁμοίως φύσεως ἡ τοῦ Πατσοῦ... Ὡστε ἂς χαρῇ τὸ διψῶν συγκινήσεις δημόσιον, διότι παρασκευάζεται καὶ ἄλλη βορὰ εἰς τὴν περιεργίαν του, ὁ ὀρεκτικώτατος πασχαλινὸς Πατοός. Ἐμελλε, βλέπετε, τὸ περυσινὸν θλιβερὸν δρᾶμα νὰ ἔγῃ ὡς ἐπίλογον τὴν χυδαίαν ἐπιγραφὴν τῶν καπηλείων: Δίδεται καὶ... Πατοός.

*

Εὐτυχῶς ἔληξε καὶ τὸ ἐπὶ τισαύτας ἡμέρας βασανίζων τοὺς τε στοιχειωθέντας καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐφημερίδων ζήτημα τοῦ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν συλληφθέντος γάλλου ἀστυνόμου... δὲν τυλμῶμεν νὰ τὴν γράψωμεν. Ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ τὸ μόνον πόρισμα, ὅπερ δύναται νὰ ἐξαχθῇ, συγκεφαλαιοῦται εἰς τὸ ἐξῆς ἀξιῶμα: Ὁ ἀστυνόμος εἶνε ἀνθρωπος, ὅστις ἐντὸς μὲν τῆς πατρίδος του συλλαμβάνει, ἐκτὸς δὲ τῶν συνόρων συλλαμβάνεται.

*

Ἄλλως τε ὅμως ἦτο ἐπόμενονον ἡ ἔρις νὰ μὴ λάβῃ ἐπιφύθους διχαστάσεις, ἀφοῦ ἔσπευσε νὰ ἐπέμβῃ πατρικῶς μετὰ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων ὁ Πάπας. Χάρις εἰς τὴν μεσολάβησιν τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος, ἡ σύλληψις τοῦ ἀστυνόμου ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν ἐχαρκτηρίσθη ὡς ἁμωμος σέλληψις.

*

Ὁ νεκρὸς τοῦ πολυπαθοῦς ἑλλήνος γίγαντος Τικιτζόγλου ταριχευθεὶς μετεκομίσθη ἐνταῦθα, ἵνα κατατεθῇ εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸν ἐκόμισεν ἐκ Ρωσίας περιάγων αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη καὶ ἐπιδεικνύων ὡς περίεργον θέαμα, καὶ ὅστις πῶς νομίζετε ὅτι ἀπεκλήθη ὅτε ἐφάνέρωσε τὴν ἰδιότητά του;...

Ὁ κηδεμὼν τοῦ γίγαντος!

*

Ἐν κωμικώτατον ἐπεισόδιον κατὰ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς δίκης τῆς Κούτρας συζήτησιν. Ἡ ὑπεράσπισις εἶνε δεδιχασμένη, καὶ οἱ μὲν τῶν συνηγῶρων ὑποστηρίζουσι τὴν ἀναβολήν, οἱ δὲ ἀποκρούουσιν αὐτήν. Οἱ ρήτορες διαδέχονται ἀλλήλους ἀνασκευάζόμενοι ἀμοιβαίως. Ὁ πρόεδρος ἀποτείνεται πρὸς τὸν τελευταῖον συνήγορον:

— Καὶ ὑμεῖς;

— Ἐγώ... συμφωνῶ μὲ τοὺς προλαλήσαντας!

*

Τῶν μαρτύρων ὁ φεμὸς ἦτο πρᾶγμα περιττὸν. Τσαρουχάδες, μικρέμποροι, ξενοδόχοι, δασκάλοι (φεῦ! ὡς καὶ δασκάλοι!) προσήρχοντο καὶ κατέθετον ὁμολογούντες ὅτι ἦσαν οἱ πλείστοι... πρῶην εὐζῶνοι! Οἱ δυστυχεῖς πρὶν νὰ ἔλθωσι μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμαρτύρησαν ἀναγκασθέντες αὐτοὶ οἱ ἀπόλεμοι νὰ πολεμήσωσιν ὡς εὐζῶνοι εἰς τὴν Κούτραν!

*

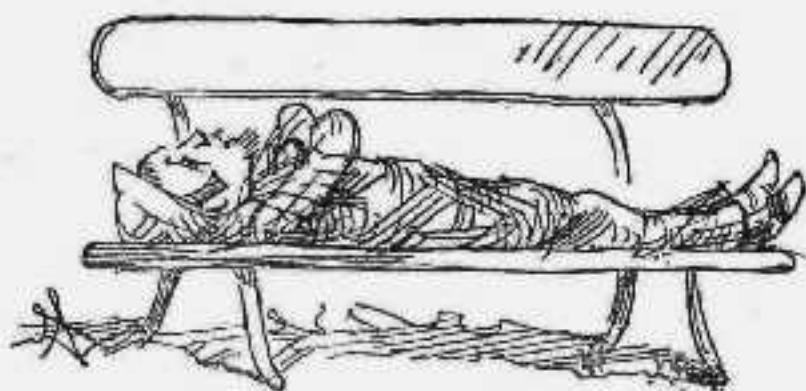
Χαριέστατος ἰδίως ἦτο ὁ δάσκαλος-εὐζῶνος, ὁ ἐλληνίζων καὶ ἀποκαλῶν τὸν κ. Σοῦτσον «κύριον βασιλικὸν πρόεδρον». Ἦσαν δὲ τόσον ὁμαλαί, κατὰ τὴν ἑκφρασιν τοῦ βασιλικοῦ λόγου, αἱ σχέσεις τοῦ κράτους ἡμῶν μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας, ὥστε ἐπειδὴ ἡμεῖς τοὺς δασκάλους μας τοὺς μεταχειριζόμεθα ὡς εὐζῶνους, μᾶς ἐπρομήθευεν αὐτῇ τοιούτους διὰ τὰ σχολεῖά μας. Ἀπόδειξις ὁ τότε διορισθεὶς

καί μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπολυθεὶς σχολάρχης, παυθεὶς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἦτο ὀθωμανὸς ὑπήκοος!

*

Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δίκης τῆς Κούτρας, ἡ ἐνταῦθα ὀθωμανικὴ πρεσβεία προετοιμάζει μέγαν χορόν! Τί πανούργος αὐτὸς ὁ Φερίδούν!

Ἄς

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Δὲν γνωρίζομεν ἂν εἰς τοὺς ἄλλους Νομούς, ἔνθα ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαί, ἐπικρατῇ σπουδαία ἐκλογικὴ κίνησις. Ἐνταῦθα ἡ μόνη παρατηρηθεῖσα εἶναι ἡ ἐν ταῖς ἀγγελίαις τῶν ἐφημερίδων εἰδοποίησις τῆς διευθύνσεως τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πελοποννήσου, ὅτι χάριν τῶν ἐκλογῶν σήμερον θὰ τεθῶσιν εἰς κίνησιν ἑκτακτοὶ ἀμαξοστοιχίαι· κατὰ τὰ ἄλλα παντελὴς ἐρημία ἐπικρατεῖ. Ἡ δίκη τῆς Κούτρας ἀπερρόφησε πᾶσαν ἄλλην σκέψιν, αἱ δὲ ἐκλογαί τοῦ Νομοῦ μας ἐνδιεφέρονται πολὺ πλεονέκτερον νὰ μάθωσι πῶς ἐκινεῖτο τὸ μῦθος τοῦ Πηνειοῦ κατὰ τὴν μάχην, ἢ ποῦτος ἐκ τῶν ὑποψηφίων παρέχει πλεονέκτερον ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Μήτε αἱ ἐφημερίδες παρενοχλοῦντο τὰς ἐκλογικὰς περιδείξεις εἰς τὰς ἐπικρατίας, ἔνθα οἱ δύο μαινοὶ ὑποψήφιοι, ἵνα φανῶσιν ἄρεστοί, ἠναγκάσθησαν μὲ ὕλην τὴν βερότητα τοῦ ἐκκατολλίτρου σώματός των, νὰ κάμωσιν ἐπίδειξιν καὶ τῆς ὀρχηστικῆς των δεξιότητος καὶ νὰ χορεύωσιν τὸ τσαμικόν ἐν συνοδείᾳ αὐλῶν καὶ τυμπάνων, εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ὅλοι ἐλησημόνησαν καὶ ὑποψηφίους καὶ ἐκλογάς, ἡμεῖς δὲ σύροντες ὀλίγας γραμμάς σήμερον τὸ πρῶτο μόνον ὡς χρονογράφοι, καὶ οὐχὶ ἵνα διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν ψυχρότητα, μεθ' ἧς πα-έρχονται αἱ πυρετώδεις ἄλλοτε ἐκλογαί, αἱ ἐντείνουσιν τὴν δύναμιν τῶν φωνητικῶν ὀργάνων τῶν ἐκλογέων, αἱ κινεῖσαι τὰς μαχούρας τῶν λογάδων τῶν κομμάτων καὶ τὰς γλώσσας τῶν ρητόρων τῶν Στύλων καὶ τῆς ἐξέδρας τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

Εὐτυχῶς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην παρετηρήθη μεγίστη ὑφεσις τῆς ἐκλογικῆς ρητορικῆς· σχεδὸν δὲ ἠκούσθη ἡ λαλιὰ τῶν ὑποψηφίων, τὰ δὲ πολυσύνθετα συλλαλητήρια μὲ τὰ ἀμίμητα νταούδια καὶ μὲ τὰς πασσαβούρας τῶν παντοπωλῶν τοῦ Ψυρρῆ παρήλθον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνεπιστρεπτεῖ. Φαίνεται ὅτι τὰ ξένα ταῦτα φυτὰ, τὰ συλλαλητήρια, δὲν δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσιν εἰς τὸ πολιτικὸν ἡμῶν λιπαρὸν ἔδαφος, καὶ ἐμαρῶνθησαν αἱ ἐλπίδες τῆς ἀνευρέσεως τοῦ θησαυροῦ ἐν τοῖς παραπήγμασι τοῦ περιβάλλοντος κτημάτων τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας.

Ἡ κατασίγασις τῆς ρητορικῆς ταύτης παρέχει ἐν εὐ-

χάριστον σημεῖον σκέψεως, ὅτι ὅπου δὲν ἀκούονται πολλὰ λόγια γίνονται πολλὰ πράγματα, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δύναμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ ὑποψήφιοι, οἱ μὴ ἀκούοντες λόγια, δύνανται νὰ κρατῶσι μέγαρα καλὰθια πρὸς συγκομιδὴν πολλῶν ψήφων.

Μουζέκος.

ΜΟΛΙΕΡΟΣ ΚΑΙ ΚΟΥΤΡΑ

Εἶμαι βέβαιος ὅτι βλέποντες τὸν παραδόξον αὐτὸν τίτλον οἱ ἀναγνώσται θὰ ἐκπληγῶσι καὶ θ' ἀναφωνήσωσι: Τί σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ὀνομάτων; τί κοινὸν μεταξὺ τοῦ ἐξόχου γάλλου κωμικοῦ καὶ τοῦ τραγικωτάτου τῶν συνόρων δράματος; Τί τάχα ἡμπορεῖ νὰ συνδέῃ τὸν ἀθάνατον ποιητὴν τοῦ Ταρτούφου ἀπεθανόντα πρὸ δύο αἰώνων μὲ τοὺς στυγνοὺς ἥρωας τοὺς παραδόντας τὸ ξίφος εἰς τὸν Μπεκὴρ-ἄγαν;

Καὶ ὅμως ὁ Μολιέρος φαίνεται ὅτι ἐγίνωσκε τὴν Κούτραν καὶ τὴν συμβῆσιν ἐν αὐτῇ μάχην· ἔγραψε μάλιστα ἓνα στίχον, ὅστις θαυμασίως ἐφαρμόζεται εἰς τὰ σημερινὰ γεγονότα. Εἰς τὰ Ἀπαντα τοῦ Μολιέρου, μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτοῦ ποιήσεων, εὐρίσκονται καὶ οἱ ἐπόμενοι δύο στίχοι εἰς ἓν συνῆκτον μὲ ἐπιβεβλημένως ὁμοιοκαταληξίας:

Vous m'assommez l'esprit avec un gros plâtras,
Et je tiens heureux ceux qui sont mort à Contras.

Ἡμποροῦν βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῶσιν οἱ ἱστορικοὶ ὅτι ὁ στίχος ἀναφέρεται εἰς τὴν μάχην τοῦ Κουτρά (=τῆς Κούτρας), πόλεως κειμένης ἐν τῇ Γιρόνδρ, ὅπου Ἐρρίκος ὁ Δ' ἐν ἔτει 1587, βασιλεὺς τῆς Ναβάρρας ὡς ἀκόμη τότε, ἐνίκησε τὰ ὑπὸ τὸν δουκά Ζααγέζ στρατεύματα τοῦ Συνδέσμου (Ligue). Πιθανὸν νὰ ἔχωσι δίκαιον οἱ ἱστορικοὶ· ἀλλ' ὅμως ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ἔχει καὶ σήμερον μετὰ τόσα ἔτη θλιβεράν ἐπικαιρότητα. Ἀναλογιζόμενός τις πραγματικὸν τὸ ὄνειδος καὶ τὴν χλεύην, ἣν ὑπέστησαν οἱ παραδοθέντες καὶ μετ' αὐτῶν ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, μακκαρίζει τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, οἵτινες ἠτύχησαν ἐν τῷ ἀπαισίῳ ἐκείνῳ ὁροπεδίῳ τῆς Κούτρας νὰ εὕρωσιν ἐντὶμον θάνατον καὶ ἀναφωνεῖ:

Et je tiens hereux ceux qui sont morts à Contras!

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ἀπὸ τῆς χθές, ὡς ἀναποκριθῇ πληρέσειον εἰς τὴν συμπαθὴ καὶ εὐμενεστάτην ὑποδεξίωσιν, ἣν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της εὖρε παρά τῷ κοινῷ, καὶ ὅπως εἰσαγγὴ εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς πλείστας βελτιώσεις, ἃς μέχρι τοῦδε ἡ σμικρὸτης τοῦ χώρου δὲν ἐπέτρεπε, ἤρχισε νὰ ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην εἰς τρίστηλον

μέγα σχῆμα.

Θὰ καταβάλλῃ τὴν αὐτὴν καὶ μεῖζονα, εἰ δυνατόν, φροντίδα περὶ τὴν ἐνημερότητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰδήσεων, εὐτοχήσασα δὲ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνεργασίαν διακεκριμένων καλῶν, θὰ παρακολουθῇ ζωηρότερον καὶ συνεχέστερον δι' ἄρθρων τὴν πολιτικὴν κίνησιν καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἐπισταμένως τὰ ἐκάστοτε ἀναφυόμενα κοινωνικὰ ζητήματα. θὰ εἰσαγγῇ μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τὸ βέλιον τοῦ χρονογραφικοῦ μέρους καὶ θὰ δημοσιεύῃ πλείονας ἐξωτερικὰς, ἀρρομένη ἀμέσως αὐτὰς ἐκ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ὅπως καταστῇ δὲ τὸ φύλλον ἔτι μᾶλλον τερπνόν, θὰ δημοσιεύῃ καθ' ἑκάστην καὶ μυθιστόρημα ἐν ἐπιφυλλίδι. Ὡς πρῶτον μυθιστόρημα ἐξελέξατο τὸ πλῆρες περιπετειῶν δραματικωτάτων καὶ ζωηρότατα κινεῖν τὸ ἐνδιαφέρον, ὑπὸ τὸν τίτλον

ΤΟ ΜΑΥΡΟΝ ΣΗΜΑΔΙ

ἔργον νεώτατον τοῦ ἐγκρίτου Γάλλου μυθιστοριογράφου

A. Matthey

τὰ μέγιστα συγκινήσαν τὸ παρισινὸν δημόσιον.

Οἱ ὅροι τῆς συνδρομῆς διατηροῦνται ἀναλλοίωτοι, καὶ μετὰ τὴν αὔξησιν τοῦ σχήματος, ἕκαστον δὲ φύλλον θὰ τιμᾶται, ὡς καὶ πρότερον, **Λεπτὰ πέντε.**